

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 231 |

פרשת אמור תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת אמור

אמור אל הכהנים בני אהרן וגו'
לנפש לא יטמא בעמיו (כא, א).
'בני אהרן' הם בני הצדיקים,
שלא יטמא חלילה הנפש שלהם
בייחוסם, ולא יסמכו כלל על
הייחוס שלהם, רק בעצמם
ישתדלו ויעמלו בעבודת השם
יתברך, אז יהיה להם טוב.

(אמרות משה)

ונקדשתי בתוך בני ישראל (כב,
לב). צריך האדם לבטל ממנו
כל התאוות רעות והמדות רעות
רח"ל, רק לראות שיקודש על
ידו שם שמים, וזהו - 'ונקדשתי
בתוך בני ישראל'.

(בית אהרן קה טו"א)

וספרתם לכם (כג, טז).
[וספרתם' - לשון 'ספיר']
שתאירו ותצהירו את ה'לכם'.
'לכם' נקרא הדברים הגשמיים
של זה העולם כמאמר 'חציו
לה' וחציו לכם', צריכים לראות
להאירה. ועוד 'לכם' לעצמכם,
שתספרו לעצמכם, כי ה'עצם'
של ישראל הוא גבוה מאוד,
חלק אלוך ממעל, וצריך לראות
לילך לעצמנו כמו שכתוב 'לך
לך', כי בר ישראל צריך לילך
לעצמו כי זהו כל התכלית.

(בית אהרן קו טו"א)

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

צערן של ישראל

בשם הק' זי"ע: בזמן שאדם מצטער, שכינה מה אומרת: קלני מראשי קלני מזרועי, זו תפילין של ראש ותפילין של יד כו'.

(כתבי ר"מ מידנר אות תתשלז)

עיטורי קדוש

שאביו רבי חיים ז"ל סיים עלה: שזהו מה שכתוב
במשנה (סנהדרין פ"ו מ"ה): כשאדם שרוי בצער,
שכינה מה אומרת? 'קלני מראשי, קלני מזרועי, שח"ו
נפסלין התפילין, וזה בדיוק ראשי וזרועי, ע"כ.

צער השכינה

ומכאן נגיע ליסוד חשוב המבואר בספרי החסידות,
הוא שכאשר פוקדים את האדם צער ויסורים חס
ושלום, עיקר כאבו צריך להיות על צער השכינה, אשר
כביכול מצטערת עמו.

וכך מובא בספר 'עבודת ישראל': כשמתפללים למטה
על איזה איש מישראל, עיקר כוונתם שיתוקן למעלה,
כי ח"ו אם איזה איש ישראלי בצער, אזי נוגע הצער גם
למעלה, והשכינה הקדושה כביכול מייללת עליו: 'קלני
מראשי, קלני מזרועי, ועל זה עיקר תפלתו, ואגב,
מתפלל שייוושע גם כן האיש השרוי בצער למטה.

וכן הוא גם בספר 'זכרון זאת' להרה"ק מלובלין זצוק"ל:
עצה נכונה לאדם המתפלל בצר לו, שלא יתפלל עבור
עצמו, אלא בזמן שאדם מצטער, שכינה מה אומרת:
'קלני מראשי' וכו'. אם כן, צערן הוא צער השכינה
כביכול, על כן יתפלל עבור צער השכינה, ובזה נסתם
פי המקטרגים.

וכן גם מובא בספר 'תפארת שלמה': בכל צער דוחק
אשר מגיע לאדם, צריך לדעת כי הדבר נוגע למעלה,
כמ"ש: 'בזמן שהאדם מצטער, השכינה מה אומרת:
קלני מראשי, קלני מזרועי'. הנה לכן, שוב כשמבקש
על הישועה והרווחה מתוך הדוחק, צריך לשום אל
לבו לבקש העיקר על צער השכינה אשר עמו בצרה
כביכול, להושיע לה.

וענין זה כבר מובא בשם מרן ה'בעל שם טוב', שאיש
חכם ומשכיל יתן לב להבין כי צער שיש לאדם הוא
צער השכינה, ויתפלל על צער השכינה, וממילא
יעבור הצער מהאדם.

תפילין דמרי עלמא

במסכת סנהדרין (מו, א) מובא: 'כי קללת אלהים
תלוי וגו'. כלומר, מדוע זה תלוי? מפני שבירך את
השם, ונמצא שם שמים מתחלל. אמר רבי מאיר:
בשעה שאדם מצטער, שכינה מה לשון אומרת? 'קלני
מראשי, קלני מזרועי'. אם כן המקום מצטער על דמם
של רשעים שנשפך, קל וחומר על דמן של צדיקים,
ע"כ. רבי מאיר דורש את התיבה 'קללת' כנוטריקון:
'קל-לית, כלומר, אינו קל. וזהו מה שהשכינה אומרת:
'קלני' - אינו קל, כמו שהאדם שיגע ועייף אומר ראשי
כבד עלי, וזרועי כבד עלי (ע"פ רש"י).

רבינו מבאר, דנקט הלשון 'ראשי' ו'זרועי' משום שבאלו
המקומות מניחין את התפילין. כידוע, גם הקב"ה מניח
תפילין, וכתוב בהן שבחם של ישראל, וכפי שמבואר
במסכת ברכות (ו, א): הני תפילין דמרי עלמא, מה
כתיב בהו? אמר לו: 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'.
אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: תינח בחד
ביתא, בשאר בתי מאי? אמר לו: 'כי מי גוי גדול' ו'ומי
גוי גדול', 'אשריך ישראל', 'או הנסה אלקים', 'ולתתך
עלין', ע"כ.

ולכן, כאשר אדם מישראל מצטער, כביכול, השכינה
מצטערת ואומרת כבד עלי התפילין שבהן כתוב
שבחם.

יש לציין כי פירוש בסגנון זה מובא בספרים רבים.
בספר 'חמרא וחיי' על מסכת סנהדרין (בליקוטי
הראשונים שבסוף הספר) הוא אף מובא בשם תלמידי
רבינו פרץ, וכן בעוד ספרים רבים אחרים.

נציג אחד מהם, כפי שמוזכר בספר 'אמרי פנחס' (שער
תורת האדם, אות ס"ח): בשם רבי זושא מאצינפאלי ז"ל,
שאמר להשי"ת: בוודאי ישראל יקרים המה וטובים,
ואם לא תאמר כן, ייפסלו תפילין שלך, שכתוב
בהם 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'.
והרב רבי משה מקאסני אמר לו ז"ל,

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

דגים של אמונה

שכל החזקת שפע השבת, הוא 'בדיבור' - היינו כשאדם מדבר על השבת ואומר 'לכבוד שבת קודש', בכך הוא מכין את הכלי שבתוכו יושפע לו מהשמים שפע של ברכה. סיים הרה"ק את דבריו ואמר: כשרבי הירש-משרת הכין את הכלי עבור הדגים ואמר 'לכבוד שבת קודש', בטוח הייתי כי מן השמים ישפיעו לו שפע של ברכה והדגים יגיעו, ואכן כך היה בסיעתא דשמיא וברחמי הבורא ברוך הוא!

~~~~~

יותר ממאה ועשרים שנה לאחר מכן. הדי פיצוצים מחרידים הרעידו את אדמת לונדון וערי בריטניה הסובבים. היה זה ה'בילצקריג', אלו ההפצצות הכבדות שהונחתו על ידי ה'לופטוואפה' - חיל האוויר של גרמניה הנאצית, כחלק מהקרב על בריטניה, במהלך מלחמת העולם השנייה.

כל תושבי לונדון נסו על נפשם מאימת ההפצצות הקטלניות, והועידו פעמיהם לעיירות וכפרים סמוכים. בין המשפחות שברחו מלונדון, היתה המשפחה החסידי המפורסמת - משפחת פרנס. משפחת פרנס. יקרה של בעלי חסד וצדקה, שבביתם תמיד התארחו וגדלו יתומים חסרי בית ושבוירי לב. יחד עם כל הבורחים היתה כאמור משפחת פרנס שתפסה אף היא מחסה בכפר קטן ושקט.

אחד מבני הבית היה נער צעיר ונבון, חריף ותלמיד חכם, ושמו אלחנן היילפרין, מי שלימים נודע כהגה"צ רבי אלחנן היילפרין מראדומישלא-לונדון זצוק"ל. בחור צעיר לימים היה, אשר זה עתה היגר מעיר מולדתו קאשוי שבצ'כוסלובקיה.

והיה בהיקבץ יהודי לונדון הנמלטים, באותו הכפר, והנה שבת קודש קרבה ובאה. ההכנות המאולתרות לקראתה של השבת החלו, כל אחד תורם את חלקו ועזרתו להכנת הסעודות וכל הדרוש, אולם דבר אחד לא הצליחו להשיג: דגים לשבת קודש.

היו אלו ימים קשים ביותר, וגם המזון הבסיסי לא היה מצוי, ובוודאי שדגים לא היו כמעט בנמצא. ראתה האם לבית פרנס את המצב העגום, נעמדה איפוא והכריזה בתחינה טהורה:

רבונו של עולם! הלא אנו מגזע הקודש של הרבי ר' מנחם מנדל מרימינוב, ואצלו הרי היה הסיפור שלא היו דגים לשבת וציווה להכין את הסיר, לחתוך בצלים ולתבל במלח ובסוכר, ואכן משמים נשלחו לו דגים. לכן, גם אנחנו ננהג כך, נכין את הסיר עם כל התבלינים ונעמידו על האש. ומי יתן ונזכה גם אנו לדגים לכבוד שבת קודש! - - -

כך עשתה, והנה, לא יאומן כי יסופר, חלפו כמה דקות בודדות, אחרי שהסיר הריק היה על האש, ונקישות נשמעו בדלת, בפתח ניצב אדם נכרי ושואל:

האם תרצו לקנות דג - - -

לרגל ההילולא ה-210 של הרה"ק רבי מנחם מנדל ב"ר יוסף מרימינוב זי"ע - י"ט אייר לי"ד בעומר תקע"ה

הגה"צ רבי אלחנן היילפרין מראדומישלא-לונדון זצוק"ל

שמש הצהריים החמימה החלה לנטות מערבה. בעוד שעות בודדות תפלוש שבת קודש את כנפיה על היקום, ועל ביתו של הצדיק רבי מנחם מנדל היושב על כס הרבנות בעיירה רימנוב הפולנית, וגם משמש כרבי לחסידי. עגנת דאגה ריחפה בביתו של הצדיק באותו יום השישי. ההכנות לקראת יומא דשבתא הולכות ונשלמות, אולם דגים לכבודה של השבת - אינם. אם היה זה בשל העניות הגדולה ששררה בחצר, או בסיבת החורף והקור, מכל מקום - הדגים שמקומם לעולם לא נפקד בביתו של הצדיק, כעת אינם בנמצא.

הן ידוע מעלתם הרמה והנשגבה של הדגים בשבת קודש, שהיו הצדיקים מקפידים ונזהרים מאד לבל יחסרו משולחנם. וכפי הידוע שמרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע גילה, כי בחר לקבוע את מושבו דווקא בעיר מעזיבז', כי היות והיא סמוכה לנהר, ממילא יהיה בנקל להשיג דגים לכבוד השבת. גם רבינו שלמה מקארלין הפליג בדבריהם בענין הזה, והיה אומר שאדם שאין לו דגים לשבת, צריך לדאוג משום כך בכל השנה כולה. עוד אמר רבינו הרש"ק שהממון שחוסכים בקמצנות שלא לקנות דגים טובים ומשובחים

לכבודה של השבת - הרי אלו הולכים רח"ל אל הסטרא אחרא. מובנת אפוא גודל עגמת הנפש ששררה בבית הרבי מרימינוב, על חסרון הדגים באותו ערב שבת.

נקפו השעות, ועדיין אין דגים. פסע הצדיק רבי מנחם מנדל אל תוך חדר המטבח שבביתו, שם ניצב היה תלמידו ומשמשו הנאמן רבי צבי הירש הכהן מרימינוב (לימים ממלא מקומו). עומד היה התלמיד סמוך לקדרות הגדולות הנתונות על גבי האש, ובוחש בהן.

'שמעו נא תלמידי אהובי', פתח רבי מנחם מנדל ואמר, 'הן אמנם שאין דגים בידינו, מכל מקום תנהג כפי שאילו היו בידינו הדגים. הדלק את האש בכיריים, קצוץ בצלים כדרך שאתה רגיל להכין עבור הדגים, תכניס הכל לסיר, והניחאו על האש, ובכל פעולה ופעולה אשר תעשה, תאמר בקול גדול: לכבוד שבת קודש!...'

ויעש רבי הירש משרת כאשר נצטווה מרבו הקדוש. הדליק אש ואמר לכבוד שבת קודש, חתך בצלים ואמר לכבוד שבת קודש, הוסיף תבלינים ואמר לכבוד שבת קודש, וכן הלאה. עמדה היורה הגדולה מעל גורי העצים הבורחים, והמים הולכים ומתחממים, עד אשר החלו לרתוח.

והנה באותו רגע ממש נשמעו נקישות על דלת הבית. בפתח עמד אחד מחסידיו הרבי המתגורר בעיר רחוקה, שהגיע לשבות ברימנוב בכדי להסתופף בצל רבו, ובידייו הוא נושא לא פחות מאשר סל עם דגים גדולים ומשובחים לכבוד שבת. בשמחה גדולה ועצומה לקחו את הדגים, הכינו אותם במהירות, ועד מהרה כבר התבשלו הדגים בתוך הסיר, וריחם הטוב התפשט ברחבי הבית כולה.

והיה בליל השבת קודש. ישב הרבי ר' מנחם מנדל בראש השולחן הקדוש אשר ערך לפני ה', בתוך עריכת השולחן הטהור, פצה לפתע הרבי את פיו והחל לשוחח אודות המופת העצום שהתחולל בביתו:

כידוע, שבת היא מקור הברכה והשפע, אולם, בכדי לקבל את השפע, יש להכין כל, ומהו הכל? הלא הוא הדיבור! שהרי 'זכורי' ו'שמורי' בדיבור אחד נאמרו,

חידת השבוע

ילדי רבנו שלמה

החיים בלודמיר
בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

כ"ק אדמו"ר מנדבורנא שליט"א בלודמיר

בימים האחרונים התבשרנו אודות ביקור מלא הוד של כ"ק אדמו"ר מנדבורנא שליט"א, בעיר לודמיר, במסגרת 'מסע הקודש'.

הרבי שליט"א פקד את ציון הקודש של רבינו שלמה זי"ע, והעתיר בתפילות ותחנונים לישועת הכלל והפרט, ולאחר מכן עלה אל מתחם 'בית רבינו' שם סיר בין האגפים השונים.

מפי כמה חסידי נדבורנא נאמר לנו, כי הרבי שליט"א הפליג כבר מספר פעמים בגודל קדושתו של הציון הקדוש בלודמיר, וכי לרבי שיכוחת וקשר עמוק אל הציון הקדוש של רבינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בציון הקדוש, בשבוע החולף.

הרש"ק, ה'א' ת"ש, על הכח לפעול שם שעות מעל לדרך הטבע.

חידה: כְּשִׁישׁ צֶעַר לַיהוּדִי, מַהִי הָעֵצָה לְהַפְטֵר מִמֶּנּוּ? הַפְתָּרוֹן לַחֲדָה מוֹפִיעַ בְּעֵלֶן זֶה.

כְּדִי לַעֲנוֹת עַל הַחֲדָה יֵשׁ לַחֲיָג לְקוֹ לודמיר 02-3011122, לְהַכְנִס לְשִׁלּוּחַ הַיְלָדִים - שְׁלּוּחַהּ מִסְפָּר 0,

וּלְפַעַל לְפִי הַהוֹרָאוֹת. הַזֹּכֶה יִקְבַּל זְכוּי לְרִכִּישַׁת מַתָּנָה בְּסֹךְ 50 ש"ח.

אֶת הַתְּשׁוּבָה יֵשׁ לְהַקְלִיט עַד לְיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשַׁת אָמוֹר

הַזֹּכֶה לְפָרֶשֶׁת תְּזַרִיעַ מִצְרֵעַ: מֹשֶׁה יְהוֹשֻׁעַ מֵאִיר, אֶשְׁדּוֹד

אוצרות ומשגים

רבי מנחם מנדל מרימינוב

פְּרִשַׁת הַמֶּן שֶׁבַתוֹרָה, בְּכָךְ הִשְׁפִּיעַ פְּרָגְסָה גְדוֹלָה וְרַחֲבָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

מִסְפָּר, כִּי הָרַבִּי הַקָּדוֹשׁ מִשְׁיַנְאָא לֹא הֵנִיחַ לְהַדְלִיק נְרוֹת בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ בְּשׁוּם יוֹמָא דְהִילּוּלָא, מְלַבֵּד בְּיוֹם הַיָּאֲרָצִיט שֶׁל רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל מִרִּימִנוֹב, בְּאֶמְרוֹ:

רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל מִרִּימִנוֹב הִבְטִיחַ וְאָמַר: בְּחַיִּים חַיִּיתִי הָרַעֲשִׁיתִי וְנִעְנַעְתִּי אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְלֵאחֲרַי פְּטִירְתִּי אֶתְצַב בְּחֻקָּי, אוֹיֵף דִּי לֵעֲנָג אוֹן דִּי בְרִיט (-לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּה) וְאֶגְמַל טוֹבָה לְמִי שֶׁיְדַלִּיק נֵר לְעֵלּוּי נִשְׁמָתוֹ.

וְאַךְ בְּיוֹם י"ט אֵיר מְדִלִּיקִים שֶׁם נְרוֹת אֵין מִסְפָּר, עַד שֶׁהַכְּתָלִים הַשְּׁחָרוּ מִרַב נְרוֹת.

הַשְּׁבַת, י"ט אֵיר, יְחַל יוֹם הַיָּאֲרָצִיט הַמֵּאֲתִים וְעֶשֶׂה, נִזְכֵּר לְהַדְלִיק נֵר בְּעֶרְבּ אוֹ מוֹצָאֵי הַשְּׁבַת, לַעֲיִינ: רַבְּנוּ מִנְחֵם מִנְדֵּל בֶּן רַבִּי יוֹסֵף - זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ!